

Mesebeli Afrika - Merre tovább csádi lázadók?

2010 október 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
nincs értékelve

Még

Mérték

Szudán és Csád viszonya az elmúlt hónapokban látványos javuláson ment keresztül és ennek már most van pár érezhet? eredménye van, a két ország civil lakossága számára a legfontosabb mindenképpen az, hogy a két kormány visszalépett (ha nem is teljesen, de most már nem olyan látványos a segítség) {...}

a másik ellen áskálódó lázadó szervezetek támogatásától (N’Djamena például a darfúri konfliktusban kulcsszerepet betölt? Igazság és Egyenl?ség Mozgalom – JEM nyílt segítéséb?l hátrált ki egyértelm?en, míg Kartúm, ahogy látni fogjuk az egész csádi lázadással szakítani igyekszik). Ez f?leg Csádnak jön igazán kapóra, mert azért józan gondolkodással belátható, hogy Omar al-Bashir szudáni elnök uralmának megdöntésére semmiféle lázadó csoportnak és nemzetközi szervezetnek nem volt és nem is lesz esélye belátható id?n belül, viszont Idriss Déby csádi elnök már többször került közel a teljes bukáshoz, amikor a 8 különböz? lázadó csoportot tömörít? Ellenállási Er?k Szövetségének (UFR) tagszervezetei és az el?djének számító Nemzeti Szövetség (AN) tömörülés csapatai két alkalommal is megközelítették N’Djamenát, 2008-ban pedig kizárólag a franciák támogatása mentette meg az elnököt a bukástól.

Az AN-t vezet? Mahamat Nouri a többszöri kudarc miatt elég er?s bels? ellenzékkel volt kénytelen szembenézni, amelynek élén egy bizonyos Timan Erdimi, Déby közeli rokona állt, de egészen 2009-ig, a mögötte álló szudáni támogatás miatt megmaradt vezet?nek, végül azonban 2009. január 18.-án (állítólagosan) a szudáni vezetés is áldását adta az UFR létrehozására Erdimi vezetésével. A szövetkezés egyik legjelent?sebb tagja pont utóbbi saját szervezete, a 2005-ben létrehozott Er?k a Változásért Párt (RFC) lett, amely f?ként a bideyat sivatagi közösségére épít, és nagyjából 800-1000 aktív tagja lehet. A másik, az UFR létezését meghatározó er? éppen Mahamat Nouri mozgalma, a szudáni vezetés által éveken át favorizált Demokráciáért és Fejl?désért Tömörülés (UFDD) volt, amely az idei év májusáig teljes egészében elfogadta Erdimi vezetését, de ekkorra már a rivalizálás és a feszültség olyan mérték? lett a két lázadó vezér között, hogy Nouri az UFDD egy részével elhagyta az UFR-t és saját szövetséget hozott létre (Nemzeti Szövetség a Demokratikus Változásért – ANCD). Az UFR kötelékében maradók mindegyike sem maradt túl sokáig, hatalmi harcok illetve a szudáni kormány felszólításai (és a támogatás megsz?nése) után egy nagyjából 40 autóból és 500 harcosból álló csoport Maliba tette át székhelyét, így az UFDD konkrétan kijelenthet?, hogy megsz?nt létezni és darabokra hullott.

Legnagyobb darabja, a bel?le már 2008. elején kiváló Demokráciáért és Változásért Tömörülés (UFCD), Adouma Hassaballah Djadareb vezetésével az egész csádi lázadás legaktívabb csoportjának tekinthet? jelenleg, nagyjából 1500 felszerelt harcossal rendelkeznek az ország keleti részén és Darfúrban, ?k képezve az UFR motorját. Egy aprócska, 2007-ben, szintén az UFDD-b?l kivált arab lázadó csoport is tagja még az UFR-nek jelenleg, az UFDD-Fondamentale nem túl jelent?s er?vel rendelkezik, ennek ellenére vezet?jük, Abdelwahid Abouod Makaye jelent?s befolyással bír a szövetségen belül. Tagja még a szövetségnek Csád legrégebbi ellenzéki csoportja, a Forradalmi Demokratikus Tanács (CDR), amely 1978-as alapítása óta a csádi arabok jogaiért és fejl?déséért küzd, erejét f?leg az er?s francia kapcsolatok jelentik, nem csoda, hogy Acheikh Ibn Oumar személyében ?k adják az UFR franciaországi szóviv?jét.

Rendkívül visszatetsz? a Front a Köztársaság Felszabadításáért (FSR) szerepe, amely alig három éves létezése során rengeteg változást élt át, alapítója, Ahmat Hassaballah Soubiane, kezdetben véres harcokat vezetett Nouri jobbján a Déby-kormány ellen, majd néhány hétig szervezetét még az UFR-be is beolvasztotta, de hatalmi ellentétek miatt (f?leg Erdimivel) embereinek egy részével kilépett és Líbiában alkura lépett a kormánnyal, amelyért pedig elnöki tanácsadói poszt lett a jutalma. A f?ként arabokra épít? csoport soraiban a Darfúrban is pusztító Janjaweed arab milíciák tagjait is megtalálhatjuk-megtalálhattuk és f?leg a keleti határon tevékenykedtek. Nem csak részben, hanem teljes egészében távozott az UFR-b?l néhány hét együttm?ködés után a Népi Front a Nemzeti Újjászületésért (FPRN), amely hasonlóan a még mindig tag Demokratikus Szövetség a Változásért (UDC) mozgalmához, f?leg politikai színtéren igyekszik napjainkban valamit elérni, bár az FPRN-nek volt néhány elég jelent?s katonai akciója az FSR-rel együtt.

A sok kiválás és bels? ellentét ellenére az UFR még mindig létezik és a legjelent?sebb csádi lázadó mozgalomnak számít, azonban napjainkban súlyos problémával kell szembesülniük, amely lehet, hogy végleg megpecsételi sorsukat. A szervezet er?i általában szorosan a csádi-szudáni határon tanyáztak, de f? bázisaik a határ túloldalán, Darfúrban voltak, ahol éveken át támogatást kaptak Kartúmtól, f?leg Csád “kontrollálása” miatt, és bár a kormány a darfúri lázadók ellen is fel akarta ?ket használni, az UFR ebben egységes volt: kizárták eme harc lehet?ségét. Ez volt az els? nagyobb szakadás a csádi lázadók és Kartúm között, ennek ellenére egészen 2010 nyaráig biztosan jelent?s anyagi és tárgyi támogatást (fegyverek, üzemanyag, élelmiszer) kaptak a szudáni kormánytól, amely végig bízott benne, hogy a lázadók képesek lesznek megdönteni Déby hatalmát. Az, hogy ez nem sikerült, a második nagy szakadást jelentette a lázadók és Kartúm között. A jelenlegi helyzet szerint az UFR-nek a fentebb már taglalt szervezetekkel úgy 4-5 ezer harcosa lehet és nagyjából 300 gépjárm?ve, de idén már megkapták az ultimátumot: távozniuk kell Darfúrból.

A júliusi felszólítás azonban inkább kérésnek volt nevezhet?, helyszíni beszámolók szerint az UFR még mindig Szudánban állomásozik, de igazából menniünk nincs hova. A szervezet sikeres akciói után súlyos vereségeket szenvedett a csádi hadseregt?l, amely most már Szudánnal közösen ?rzi a határvidéket, ráadásul a folyamatosan javuló szomszédi kapcsolatok miatt jelenlétük Darfúrban is kezd igazán nemkívánatos lenni. Mindenesetre múlt héten jött a hír, hogy a szudáni kormány bejelentette, nincs több kérés és tárgyalás, az UFR bázisait bezárják, harcosainak pedig távozniuk kell, fegyvereik nélkül. Persze az UFR is reagált saját értelmezésében erre a bejelentésre, az ? értelmezésük szerint csak tárgyalások folynak a helyzet rendezése érdekében, de Abderaman Koulamallah szóviv? hangsúlyozta, hogy a szövetség hajlik a távozásra, amit meger?sít a tény, hogy a kiszivárgott hírek szerint már meg is kezdték az el?készületeket “átköltözésükre” a Közép-afrikai Köztársaság senki földjének számító északi részére.

De a helyzet egyáltalán nem egyszer? az UFR számára: a csádi kormány a részét képez? szervezetekkel külön-külön igyekszik tárgyalásokat folytatni, növelve a már most is létez? megosztottságot, Szudán a különböz? nyilatkozatok ellenére is most már egyértelm?en meg akar szabadulni a rosszt fényt jelent? csádi harcosoktól, ráadásul szintén múlt héten jelentették be, hogy Szudán közös határ?rjáratokat indított a Közép-afrikai Köztársaság hadseregével a két állam határvidékén.

Ajánló